

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXXIV. De purgatione canonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

- A**lia excessus species est, cum privililitate
ti privilegiis sibi indultis abutens de re,
§. Privilegium est privata lex, id est, iuris
legiati propria; ideoque opponitur optimis
communi. *dicit. 4. c. privilegia 4. & 5. n. 10.*
c. ult. vers. privilegia namque. §.
ditur autem privilegium vel persona
ne 9. vel universitati, puta monachis
c. 3. c. quoniam 21. cum sm. vel rei, A c.
4. clesiae, vel capellae. c. cum capelli. ut ferri
Privilegio suo abutens, eo privatius q.
74. c. ubi ista. 7. & xij. q. 4. cap. 1. de qua-
giun. 60. Hucusque de variis deli-
generibus.

XXXIV. De purgatione canonici.

- S**uperest, ut de effectibus delictorum quae
criminum dicamus. §. Primus enim ho-
est purgatio: quae ei imponitur, qui non ob-
legitima probatione, neque sua confes-
ione convictus est. *cap. 3. & 6. neque cri-*
notorium admisit. *c. penult.* de eo tamen q.
apud bonos & graves viros ex veritate
bus suspicionibus est diffamatus. *c. 4. & 6.*
3. & c. cum in juventute. 12. §. Purgatio misit
num duo sunt genera. Prima est purga-
tio canonica, quae sacris canonibus
comprobata: ut cum aliquis suo de-
tate, & compurgantium juramento de-
datur.

am privatilitate innocentiam suam ostendit. c. 3. §
is abusus de testibus 13. §. Purgatus crimine libe- 4
id est. tur. Qui vero in purgatione deficit, le-
pponit primis poenis afficitur. c. inter sollicitudi-
4. §.
ns. 10.
§. 10.

XXXV. De purgatione vulgari.

A ltera est vulgaris purgatio, vulgo re-
ceppta, canonibus autem improbata:
ut ferri igniti, aquæ ferventis, aut frigidæ.
q. 4. c. Mennam. 8. aut monomachiæ,
de qua dixi Sup. ad tit. de cleric. in duel.
is delict. iugnant.

XXXVI. De injuriis, & damno
dato.

Secundus effectus est, quod is, contra-
delictorum quem delictum est admissum, injuriam
imimus etiam honore aut salute, aut damnum in bo-
r, qui causis ob id patitur.

XXXVII. De pœnis.

Tertius effectus est pœna, qua criminio-
sus plectitur. Pœna enim est læsio,
qua punit, vindicans quod quisque com-
misit. de pœnitent. dist. 3. c. pœnitentia est
quædam. 4. De pœnis dixi D. b. t.

XXXIX. De pœnitentiis & remis-
sionibus.

Sunt